

syöjätään

Vihreät Naiset ry - Gröna Kvinnor rf 1/2005

Kun kansanedustaja Tarja Cronberg Pohjois-Karjalasta päätti lähteä mukaan Vihreän liiton puheenjohtajakisaan, hän teki sen muuttaakseen maailmaa, kehittääkseen Vihreästä liitosta koko maan kattavan, vahvasti vaikuttavan puolueen.

- Puolueen, joka pystyy viemään läpi konkreettisia ihmisten elämään vaikuttavia asioita, kuten esimerkiksi luomu- ja lähiruokaa, biodieseliä, peltoenergiaa ja hakeämpöä, tuulivoimaa, perustuloa ja vanhemmuuden kustannusten jakoa, Cronberg linjaa.

Hän kaipaa puolueen toimintaan sitkeyttä, jolla tärkeiksi koettuja asioita viedään määrätietoisesti valtakunnan tasolla eteenpäin aina päätöksiin asti.

- Meillä on valtava määrä hyviä ohjelmia politiikanteon pohjaksi. Paikallistasolla monet vihreät ovat näiden asioiden esiin nostamisessa jo hyvinkin onnistuneet, Cronberg toteaa.

- Kukaan ei tee yksin puoluetta. Yhteisesti hyväksytyjen tavoitteiden toteuttamiseksi on saatava kaikki vihreät toimimaan pitkäjänteisesti ja tähän tarvitaan vahvaa kenttää ympäri Suomen, Cronberg linjaa. Vahva kenttä rohkaisee myös uusia vihreitä tulemaan mukaan.

Hän haluaa nostaa vihreiden kannatuksen 15 prosenttiin ja saada sitä kautta kansanedustajan jokaisesta vaalipiiristä. Kannatuksen kasvu muualla maassa ei ole ristiriidassa kannatuksen kasvulle kaupungeissa.

KANSAINVÄLINEN KAUPUNKILAISNAINEN

Tarja Cronbergia pidetään puheenjohtajakisassa leimallisesti maaseudun ehdokkaana, vaikka hän on viettänyt elämästään varsin lyhyen ajan maaseudulla. Hän on syntyjään helsinkiläinen ja asui pääkaupungissa 20 ensimmäistä ikävuottaan.

Höytiäisen Teeri-saareen hän päätyi Tukholmassa, Kööpenhaminassa ja USA:ssa vietettyjen työn- ja tutkimusentäytteen vuosikymmenten jälkeen.

- Puheenjohtajakisan aikana syntynyt keskustelu maaseudusta on mielestäni ollut tarpeellista. Suomi on muutakin kuin paljon puhuttu kilpailukyinen pääkaupunkiseutu, mutta puolueen näkökulmasta puheenjohtajan asuinpaikka on toissijainen kysymys uskottavan

Kuva: Kaius Hedenström

SITKEÄ TAHTONAINEN

politiikanteon rinnalla, hän toteaa.

- Minulle jokainen vihreä on arvokas, toimii hän sitten kaupungissa ryhmässä tai maaseudulla yksin, hän vakuuttaa.

- Olen johtanut tuotekehitystä Ruotsissa, tutkimuslaitosta Kööpenhaminan yliopistossa ja maakuntaa Suomessa. Vihreän liiton johtaminen olisi uusi haaste, hän sanoo.

Johtamisessa hänestä kaikki lähtee yhteisesti hyväksytyistä arvoista ja tavoitteista. Loppu on sitkeätä työtä ja yhteistyötä luottamusta unohtamatta.

Maakuntajohtajan ja tutkimusjohtajan kokemuksista ja näkökulmista hän uskoo olevan suurta hyötyä puolueen puheenjohtajuudessa.

- Ehkä on jopa hyvä, että johtaja tulee hiukan sisäpiiriä kauempaa ja katsoo asioita uudesta näkökulmasta. Innovatiivinen ja yhteistyöhakuinen johtaja pystyy hakemaan puolueelle uusia toimintamalleja, hän arvelee.

ARKINEN FEMINISTI

Vihreät naiset pyysivät Tarja Cronbergiä puheenjohtajaehdokkaaksi luottaen hänen tapaansa toimia

uudella tavalla vihreiden arvojen, tasa-arvon ja puolueen kehityksen puolesta.

Cronberg ei pidä feminismiä vaarallisena vihreälle politiikalle. -

Pohjois-Karjalassa maaseudun naisten aseman parantaminen mm. tietotupa-hankkeille oli käytännön feminismiä parhaimmillaan, eli tasa-arvon ulottamista koskemaan kaikkia, hän sanoo.

Tekniikan ja taloustieteiden tohtori Tarja Cronbergin matka tiedostavaksi feministiksi alkoi 1979 pohjoismaisten naisten asumis- ja rakennusfoorumin yhteydessä.

- Pohdimme asumisen ja yhdyskuntien suunnittelua siten, että ne olisivat toimivia naisten, lasten ja vanhusten kannalta, kertoo Cronberg.

Asumista hän on tutkinut myös toisesta näkökulmasta. 1970-luvulla hän työskenteli Etelä-Amerikassa YK:n asumis- ja rakentamisosastolla slummitutkijana kehittämässä indikaattoreita slummien asukkaiden hyvinvoinnin mittaamiseen.

LUOMU- JA LÄHIRUOKA LIIKKEELLE SUOMESSA

Vihreiden maaseutuohjelmassa lin-

jaamat hienot asiat eivät hänestä ole riittävästi edenneet poliittisiksi esityksiksi ja teoiksi. Maaseudulla keskustapuolue saa edelleen toimia virallisena maaseudun kehittäjänä, vaikka vihreillä olisi tarjota tähän työhön uusia, maaseutua työllistäviä malleja.

- Tanskassa luomuruoka otettiin poliittisilla päätöksillä laajasti käyttöön siten, että päiväkodit, koulut ja sairaalat siirrettiin luomuaikaan entisellä ruokabudjetilla. Tarvittava säästö on saatu jätteiden määrän vähentymisenä ja sesonkiruokaan siirtymisenä, Cronberg kertoo.

Perinteiseen sesonkiruokamalliin palaaminen on hänen mukaansa palauttanut ruokailuun myös odottamisen ilon, joka on tärkeää varsinkin lapsille.

EU:n hankintasäännöt eivät estäneet luomuruokaan siirtymistä Tanskassa. Valtio tuli mukaan siirtymävaiheen järjestelyihin ja näin saatiin esimerkiksi koulutusta kaikille ruokahuollon kanssa työtä tekeville. Nyt maassa toimii useita välittäjäorganisaatioita, jotka hankivat luomuelintarvikkeet sadoilta tuottajilta.

VALTA RAKENTUU PERUSTELUILLE

Valtaa Tarja Cronberg ei kaihdakaan jos ei janoakaan. Hän on johtanut tutkimuslaitosta ja maakuntaa, kehittänyt slummeja ja katsonut asioita varsinkin pienen ihmisen arjen näkökulmasta. Hän on kokenut ja sinnikäs neuvottelija, jonka kärsivällisyys ei vähästä häiriinny.

Valtaa ei Cronbergin maailmassa oteta eikä anneta vaan se rakennetaan hyvillä perusteluilla. Niiden pohtimiseen tutkijan koulutus ja monipuolinen työkokemus antavat hyvän pohjan.

- Puolue tarvitsee tietyn määrän poliittista painoarvoa, valtaa, jotta sen esitykset otetaan yhteiskunnassa vakavasti ja sen perusteluita kuunnellaan. Tässä mielessä näkisin mielelläni Vihreän liiton vahvistuvan ja siihen vaaditaan lisää toiminnan luomaa uskottavuutta, hän arvioi.

PITKÄN LINJAN VIHREÄ

Tarja Cronberg ei ole aivan niin uusi vihreä kuin mitä jäsenmaksusta voisi päätellä. Hänen keväinen puolueeseen liittymisensä on ollut puheenaihe tänä keväänä ja herättänyt kysymyksiä. Cronberg huomauttaa olevansa arvoiltaan pitkän linjan vihreä toimija.

-1980-luvulla olin aktiivisesti mukana vihreissä vaihtoehtoliikkeissä, ekologinen yhdyskuntasuunnittelu, uudet elämäntavat ja demokraattinen teknologian kehitys tulivat silloin minulle tärkeiksi, hän kertoo.

Myös luomuviljely on hänelle tuttua. - Olimme mieheni kanssa luomuviljelijöitä Teerisaaressa 1980-luvun lopulla monta vuotta, Cronberg jatkaa. Nyt hän hankkii elintarvikkeensa naapureilta.

Maakuntajohtajana Pohjois-Karjalassa 1995-2001 Tarja Cronberg teki tietoisesti työtä asenteiden muokkaamiseksi luonnonsuojeluytavällisemmiksi.

- Kolin kansallispuiston strategiaryhmän vetäjänä pystyin tekemään paljon luonnonsuojelun ja työttömyyden ristiriidan häivyttämiseksi. Nyt Kolin kansallispuisto työllistää 70 ihmistä, hän kertoo.

Teksti: Eeva Koskinen

LISÄTIETOJA: www.tarjac.net

Jaana Nuottanen
vihreiden naisten puheenjohtaja

VALTA EI OLE KOSKAAN HYVÄ - ELLEI SEN HALTIJA OLE HYVÄ

Vain muutama prosentti suomalaisista johtajista on naisia. Välillä epäillään, että naiset eivät halua valtaa tai osaisi ottaa sitä. Väitetään, että naiset tukkivat itse uransa liian kiltillä käytöksellä. Klisee ja yleistys, mutta naisia opetetaan jo pienestä pitäen käyttäytymään kohteliaasti ja alistuvasti. Hyvät tavat toki kaunistavat, mutta kehoitan silti imitoimaan välillä "susikoiraa": pitää huoli siitä, ettette tule kadulla myydyiksi. Suomalaisesta tasa-arvoharhasta huolimatta yhteiskuntamme, kulttuurimme ja tuntuu välillä että jopa Vihreä liittoikin toimivat edelleen pitkälti miesten hyvä veli -verkostojen määrittelemillä ehdoilla. Patriarkaatti on voimissaan ja voi paksusti. Vie sinä, minä vikisen ja muista tyttö totella. Mitä jos viejä onkin nainen?

Suuren johtajan ei tarvitse kulkea kärjessä – riittää kun hän näyttää suunnan. Vihreiden kevään puoluekokoukseen on tulossa mielenä Eeva Honkanummi, joita Vihreät naiset ovat kosineet kilpaan mukaan. Molemmilla on monipuolinen, myös politiikan ulkopuolelta hankittu työkokemus takanaan. Molemmat ovat lunastaneet lupaukset ja näyttäneet käytännössä kykynsä. He ovat kouliintuneet hyviksi, myös muiden puolueiden edustajien arvostamiksi yhteistyökykyiksi johtajiksi, jotka osaavat neuvotella ja tarvittaessa myös joustaa sopivasti mahdollisissa hallitusneuvotteluissa. Naisellinen jämäkkyyks on eri asia kuin miehinen saneleminen.

Tarja Cronberg ja Eeva Honkanummi hallitsevat myös henkilöstöjohtamisen salat. Vihreä liitto on täynnä toinen toistaan fiksumpia ja osaavampia ihmisiä, mutta valtava, maanlaajuinen aivopotentiali on jäänyt käyttämättä, koska oikeat tehtävät ja ihmiset eivät kohtaa. Puhumme erilaisuudesta, mutta jostain syystä sitä ei kuitenkaan ole aina siedetty. Tähän meillä ei kuitenkaan ole varaa – varsinkaan, kun Helsingissä harjoitettu politiikka on jo näyttänyt, että kannatuksen kasvuun tarvitaan kipeästi maakuntien ja muun pääkaupunkiseudunkin apua. Ei kannata syyttää kansaa ymmärtämättömäksi, jos sanat ja teot ovat keskenään ristiriidassa.

Sen, joka johtaa muita, olisi ensiksi hallittava itsensä. Vallankäyttäjät edustavat aina koko joukkuetta Hangosta Utsjoelle myös ulospäin. Siksi meille aktiiveille on tärkeää, että he ovat myös riittävän kokeneita ja osaavia eikä heidän sanomisiaan tai tekemisiään tarvitse pelätä. Huudamme älyn, laadun, kokemuksen, osaamisen ja uudenlaisen ajattelun perään. Miksi emme arvostaisi näitä samoja asioita myös tulevissa johtajissamme?

www.nuottanen.net

Vihreät Naiset ry pitää sääntömääräisen kevätkokouksensa lauantaina 14.5.2005 klo 11.45 - 13.00 Kouvolan Asemaravintolassa. Kokouksessa valitaan yhdistyksen edustajat Vihreän liiton puoluekokoukseen. Kevätkokouksen jälkeen pidetään puolueen puheenjohtaja- ja puoluesihteeritentti. Matkat kevätkokoukseen maksetaan yhdistyksen jäsenille. Tiedustelut pääsihteeriltä, 09 5860 4110.

Vihreät Naiset ry
Fredrikinkatu 33 A 3. krs
00120 HELSINKI
PUH. (09) 5860 4110,
FAX (09) 5860 4161
Syöjätären toimitus
PÄÄTOIMITTAJA
Elina Hatakka

PAINO
Lehtisepät Oy
TAITTO
Jessica Karhu
Etusivun KUVA
Kaius Hedenström
takasivun KUVA
Esa Kivivuori
PIIRROKSET
Ina Kallis

NAININEN

LASIKATTOJEN LÄVITSE KANSALAIJÄRJESTÖISSÄ?

Feminismin toinen aalto syntyi 1960- ja 70-luvuilla, kun yhteiskunnallisesti aktiivisiksi ryhtyneet naiset huomasivat joutuneensa kahvinkeittäjiksi poliittisissa liikkeissä. Nyt näiden naisten tyttäret ja tytärtäntytöt ovat aikuisia, joista moni toimii kansalaisjärjestöissä. Itse asiassa suomalaisia kansalaisjärjestöjä pyörittävät aktiiveina ja jäseninä pääosin naiset. Onkohan mikään muuttunut, ovatko naiset saaneet osansa valtaa?

Greenpeace Nordicin hallituksessa ja järjestön Suomen toimistossa sukupuolet ovat tasapuolisesti edustettuina. Lisäksi kaksi kampanjavastaavaa on parhaillaan isyyslomalla, harvinainen tilanne suomalaisella työpaikalla. **Kaisa Kosonen**, Greenpeacen ilmastovastaava, keittävätköhän naiset Greenpeacea kahvia? – ”Kyllä todellakin keittävät! Mutta se joh-

tuu mielestäni enemmän siitä, että naiset ovat toimeentarttuvaisempia. Kampanjoita suunnitellaksikin käy helposti niin, että naiset ryhtyvät suunnittelemaan ja toteuttamaan käytännön asioita kun miehet vielä istuvat ihmettelemässä.”

Teot ovat tietysti valtaa, mutta eihän vain ole niin, että naiset toteuttavat ja miehet omivat asian-
tuntijan ja johtajan rooliin. ”Minusta asia ei ole noin. Naiset ottavat aivan yhtä rohkeasti asioita esille ja aukaisevat suunnan kuin miehetkin.

tijan rooli: lasketellaan asioita aika kylmästi faktana eikä hirveästi vai-
vauduta tarkistamaan onko asia todella niin. Tämä pätee sekä miehiin järjestöissä että erityisesti niiden ulkopuolella. Naiset ovat epävarmempia, itekin tarkistan kaikki asiat sata kertaa.”

Kaikissa järjestöissä tilanne ei ole aivan yhtä harmoninen. At-

tacin johtokunnasta löytyy 18 miestä ja 3 naista. Miehet ovat alakynnessä Luontoliitossa tai Eläinsuojelujärjestö Anima-liassa, jossa naisilla

on selkeä ylivalta luvuin 9-1.

Suurimmassa osassa järjestöjä tasa-arvo on silti, ainakin numeerisesti, hyvissä kantimissa. Feminismin seuraavaa tulemistaitaia olla turha odotella alkavaksi turhautuneiden järjestöaktiivinaisten piirissä Ehkä barrikadeille nousevatkin sairaanhoitajat tai yritysmailmassa kolhitut naiset?

teksti: Tanja Remes

Ehkä on niin, että kun on kerran uskaltanut lähteä aktiivisesti mukaan uskaltaa myös mieliteensä esiin.” Linjavedot toiminnan suunnista ja suuret päätökset ovat nykyään myös naisten hommia.

”Mutta miehille on kyllä selvästi helpompaa ottaa asiantun-

JAVALTA

ATT AVSTÅ FRÅN MAKTEN

Eva Biaudets son har fått spysjukan. Till all lycka kan intervjun slutligen ändå gå av stapeln. Det ljusa rummet i riksdagens nya byggnad har utsikt över Mannerheimvägen. Biaudet rusar in litet försenad, hon har varit i plenum, tidigare på dagen har hon suttit hemma med sin pojke. Bråttom alltså, som vanligt. Men det lär hon vara van vid. Eva Biaudet har gjort en lång karriär i politiken: hon har varit riksdagsledamot sedan 1991 och delade posten som omsorgsminister med Osmo Soininvaara i Lipponens andra regering.

Nu sitter ordförande Jan-Erik Enestam och Ulla-Maj Wideroos frön SFP i Vanhanens regering. Jag vill fråga Biaudet, hur det känns att förlora makten. ”Jag gjorde ju ett medvetet val att avstå - fast det var ett svårt val. Motivet var mina barn, de behöv-

de mera tid med mig. Ibland måste man helt enkelt prioritera”, svarar hon.

”Efteråt har det kanske känts som en större förlust än då när jag gjorde beslutet. Så jag saknar nog makten - ministerjobbet var jättespännande, man gjorde hela tiden beslut om viktiga saker. Och det är en fantastisk känsla att bestämma! Nu är man utanför. På något sätt så liknade det känslan som man har som mamma: för ditt barn är du oersättlig. Som minister är man ju bytbar, men känslan av att göra viktiga saker är kanske litet likadan. Det är ju alltid en skillnad på vem

och hur besluten görs.”

Biaudet medger inte att hon nu skulle vara intresserad av ordfö-

Det var lättare för Biaudet att sluta med mi-

nisterjobbet då hon ändå kunde fortsätta i riksdagen. Nu är hon t.ex. medlem i utrikesutskottet. Hon tycker att det nog finns en viss skillnad hur kvinnor och män behandlas, både i politiken och i det nor-

man heller inte låta bli att ta hand om sina barn, det är inte bra heller, så man får balansera. Det finns olika slags regler för vad man får säga också. Vad skulle reaktionen vara om någon kvinnlig minister skulle snäsa till journalisterna som Paavo Lipponen?” frågar Biaudet.

Att det ibland klagas över att kvinnorna plötsligt finns överallt och tar all makt åt sig själv, tror hon är en motreaktion från männen, som helt enkelt inte är vana vid att det finns kvinnor vid maktens bord. ”Det är ju inte sant att kvinnor skulle finnas ’överallt’, t.ex. i riksdagen finns det inte oproportionellt mycket kvinnor men när vi är tillräckligt många stiger vi över en osynlighetsgräns - och blir plötsligt synliga! Och det irriterar!” skrattar hon.

text: Tanja Remes

randeposten i SFP. ”Men jag vill arbeta med och för andra människor, med något betydelsefullt, med stora frågor - det är säkert sådant som fastnat för alltid från politiken. Så antagligen kommer jag nog att stanna här i riksdagen för en tid framåt än!” skrattar hon.

mala livet.

”Det är paradoxalt att t.ex. en man, som säger att nu måste han fara hem och se efter barnen, är något jätte fint - ojoj! - medan en kvinna inte riktigt borde säga det, då blir hon en jobbig småbarnsmamma som inte kan sköta sitt arbete. Men å andra sidan får

KONSENSUKSELLE EI SAAVUTETA TASA-ARVOA

Marianne Laxen nimittää mielellään itseään valtiofeministiksi. Ruotsin hallituksen tasa-arvoviraston johtajana hän sitä onkin, maan valtiofeministi numero yksi. Keskustelemme Laxenin kanssa feminisistä, vallasta ja eroista Suomen ja Ruotsin välillä.

EH: Miksi Ruotsi on niin paljon edistyksempä kuin Suomi tasa-arvokysymyksissä, miksi lähes jokainen puolue on siellä julistautunut feministiseksi, kun täällä feminismi on edelleenkin likainen sana?

ML: En usko, että Ruotsissa ja Suomessa on mitään suurta eroa ”kansan syvien rivien” välillä. Molemmissa maissa ihmiset ovat kai jollain tavalla tasa-arvon puolesta, mutta Ruotsissa kiinnitetään aktiivisemmin huomiota tasa-arvon puutteisiin. Tämä johtuu siitä, että meillä sekä poliittinen eliitti että mediaeliitti on valistunut ja tiedostaa ongelmat, toisin kuin Suomessa, missä uskotaan, että jäljellä on vain pieniä ponnistuksia, ja sitten tasa-arvo toteutuu. Ruotsissa on ymmärretty laajemmin, että sukupuolivaltarakenteen murtaminen vaatii suuria mullistuksia, vaikka eiväthän kaikki sitä halua!

Suurin ero Suomen ja Ruotsin välillä on käsitykseni mukaan siinä, että media on kiinnostunut tasa-arvokysymyksistä ja feminisistä. Joka päivä Dagens Nyheter ja muut lehdet kirjoittavat asiasta. Montako kertaa vuodessa Hesari kirjoittaa positiivisessa mielessä sukupuolten tasa-arvosta? Kansanedustajat tekevät suullisia ja kirjallisia kysymyksiä, joskus useita viikossa. Tasa-arvo on yhtä kuuma keskustelunaihe kuin veropolitiikka tai yleinen hyvinvointipolitiikka. Nyt on perusteilla feministinen puolue, mikä edelleen painostaa muita puolueita vielä aktiivisempaan politiikkaan.

Osittain uskon myös, että konsensuspolitiikka Suomessa on aiheuttanut sen, ettei sukupuolienäkökulma ole saanut jalansijaa suomalaisessa yhteiskunnassa. ”Asiat ratkaistaan yhteistyössä - ei korostamalla intressiristiriitoja” -ajattelu jättää sukupuolivaltarakenteen piiloon.

EH: Olet todennut, että laki seksin oston kriminalisoinnista oli käänteentekevä, koska se on ensimmäinen laki, jossa mies tarpeineen ei ole lainsäädännön keskiössä. Se siis murtaa patriarkaatin valtajär-

jestelmän. Mitä muuta - ja kuinka - tarvitsemme sukupuolijärjestelmän muuttamiseksi?

ML: Koko kysymys on tietysti siitä, ettei mies saa olla normi yhteiskunnassa, ei suunnittelussa eikä lainsäädännössä. Tämän mahdollistamiseksi kaikkien päätöksentekijöiden pitäisi ymmärtää, miten sukupuolivaltarakenne toimii. Kaikissa päätöksissä pitäisi ottaa huomioon niiden sukupuolivaikutukset. Tämä vaatii siis tietoa ja ymmärtämystä, pitkäjänteistä työtä...

EH: Kuuntelin viime syksynä Gertrude I. Mongellaa, joka on Afrikan maiden parlamentin puheenjohtaja. Hän totesi, että naiset tekevät virheen kuvitellessaan, että valtaa ei tarvitse tavoitella, että sitä tullaan tyrkyttämään tarjottimella. ”Kun valta-asema aukeaa, siihen pitää päättäväisesti tarttua!” Mongella kannusti kuulijoitaan. Oletko samaa mieltä, ovatko naiset liian pidättyväisiä? Tulisiko meidän oppia kyynärpäätaktiikkaa? Vai onko se muuttumista miesten kaltaiseksi, pelaamista miesten ehdoilla?

ML: Olen aivan samaa mieltä Mongellan kanssa. Monet naiset - myös politiikassa mukana olevat - karttavat valtaa. Halutaan vaikut-

taa, mutta ei ymmärretä, että valta-asemiin pitää päästä, jotta valtaa voidaan käyttää. En ollenkaan usko että meidän naisten pitäisi omaksua miesten tavat toimia. Demokratiaa voidaan sen sijaan jalostaa puolueissa, muissa järjestöissä ja muutoinkin yhteiskunnassa. Eihän siinä ole mitään mieltä, että naiset tulevat miehiksi ja toimivat miesten tavoin - ei silloin voida puhua sukupuolivaltarakenteen muuttamisesta.

teksti: Elina Hatakka

EEVA HONKANUMMI - ILO OLLA EHDOLLA

Eeva Honkanummi, espoolainen sosiaalipsykologi ja projektipäällikkö, jonka Vihreät naiset houkuttelivat mukaan Vihreän liiton puoluesihteerikilpaan, nauttii ehdokkuudestaan: - On upeaa olla ehdokkaana vihreissä vaaleissa – saa nostaa esiin ja puhua itselle tärkeistä vihreistä tavoitteista, saa vapaasti visioida vihreämpää maailmaa.

- Vihreitä tarvitaan päätöksenteossa, sillä kukapa muuten puhuisi ilmastomuutoksesta, metsistä, susista, globaalista oikeudenmukaisuudesta, reilusta kaupasta, naisten asemasta, rauhasta, kierrätyksestä, vihreästä verouudistuksesta, vähemmistöjen asemasta, syrjään pudonneiden säällisestä kohtelusta, monikulttuurisuuden arvosta, Honkanummi luettelee.

- Vihreitä on monensävyyisiä, Honkanummi jatkaa. - Mutta meitä

kaikkia yhdistää kunnioitus luontoa ja toisia ihmisiä kohtaan – tietenkään hyväksymättä kenenkään epäeettisiä tekoja. Me vaadimme, että päätöksenteossa otetaan huomioon sekä tulevat sukupolvet että kaikenlaiset tulevaisuuden elävät. Painotukset vaihtuvat, silti perusta on sama: ei saa tärvätä, ei saa tuhota, ei saa olla epäreilu, hän korostaa.

TAVOITTEENA UUSIEN VIHREIDEN SAAMINEN MUKAAN

Puoluesihteerillä on kova työ verkottaa vihreää verkkaa siten, että kaikkien vihreiden toimijoiden tieto, taito ja osaaminen tulevat yhteiseen käyttöön, kanavoituvat vihreämmiksi kunniksi ja maakunniksi; muuttavat vihreämmäksi eduskunnan, jopa koko Euroopan.

Eeva Honkanummella on eväitä verkottaa tätä vihreää osamista. Vihreät naiset luottavat siihen, että jos Honkanummi valitaan puoluesihteeriksi, saadaan mukaan uusia vihreitä tekijöitä ja äänestäjiä: miehiä ja naisia, kaupunkien ja maaseutukuntien asukkaita, ruotsinkielisiä ja maahanmuuttajia.

VIISI VIISASTA VIHREÄÄ NAISTA

- Vihreille osallisuus on aivan erityisen tärkeää, kaikilla tulee olla mahdollisuus osallistua yhteisölliseen toimintaan, myös politiikkaan, Honkanummi toteaa.

Tämä vaatimus koskee niin vihreiden omaa toimintaa kuin koko poliittista järjestelmääkin. Pienten lasten vanhemmilla, ikäihmisillä, omaishoitajilla, liikuntaesteisillä, kaikilla halukkailla ja kynnelle kykenevillä pitää olla aito

mahdollisuus olla mukana ja antaa oma panoksensa.

- Tätä varten pitää etsiä uusia käytäntöjä. Esimerkiksi kokoukset eivät saa venyä liian pitkiksi, hoitojärjestelyiden pitää olla rutiinia ja vihreiden vanhan tavan osallistaa lapset yhteisiin rientoihin imeväisiästä alkaen soisi leviävän laajemmallekin, esittää Honkanummi.

Haastattelun lopuksi Honkanummi naurahtaa iloisena: - Ajattelepa, miten herkullinen tilanne Vihreillä naisilla on. Meillä on viisi todella pätevää naista ehdolla puolueen johtotehtäviin. On todellakin mistä valita - melkein pä käy sääliseksi muita puolueita!

Honkanummi on ollut 12 vuotta kaupunginvaltuutettu ja toiminut myös kaupunginhallituksen varapuheenjohtajana. Hän hallitsee erityisen hyvin sosiaali- ja terveystoimen sekä tasa-arvoasiat, mutta

hänelle on kertynyt vahva kokemus myös kaavoituksesta ja maankäytöstä. Hän on ollut neljä vuotta Vihreän liiton puoluehallituksen jäsen ja toimii nyt Espoon valtuustoryhmän puheenjohtajana. Työelämässä Honkanummi on kerännyt monipuolisen kokemuksen tutkijana ja opettajana. Tällä hetkellä hän työskentelee pääkaupunkiseudun sosiaalialan osaamiskeskuksessa. Honkanummen kaksikieliseen perheeseen kuuluu ruotsinkielinen aviomies ja kaksi teini-ikäistä lasta.

Eeva Honkanummen koko cv osoitteessa: www.honkanummi.net

teksti: Elina Hatakka

VIHREÄT NAISAT EHDOTTAVAT IRINA KROHNIJA JA ANNI SINNEMÄKEÄ VIHREÄN LIITON VARAPUHEENJOHTAJIKSI

IRINA KROHN

Kuka: Irina Krohn, teatteritieteen maisteri, kansanedustaja, 42 v.

Mistä: Helsingistä
Ehdolla Vihreän liiton puheenjohtajaksi, koska uskon edelleen unelmaamme maapallosta, joka avaruudessa kelluvana sinisenä jalokivenä jaksaa huolehtia omistaan.

Irina Krohn on kolmannen kauden kansanedustaja ja Vihreiden naisten jäsen. Hän on toiminut Vihreiden Naisten puheenjohtajana. Irina Krohn

on Helsingin kaupunginmuseon johtokunnan puheenjohtaja ja hän on myös ollut Helsingin kaupunginvaltuutettu. Irina Krohnin perheeseen kuuluu aviomies ja kaksi lasta.

LISÄTIETOJA:

www.eduskunta.fi/Krohn_Irina

ANNI SINNEMÄKI

Kuka: Anni Sinnemäki, hum. kand., kansanedustaja, 31v.

Mistä: Helsingistä
Ehdolla Vihreän liiton puheenjohtajaksi, koska olen aatteellinen, yhteistyökykyinen ja särmä.

Anni Sinnemäki on toisen kauden kansanedustaja ja Helsingin kaupunginvaltuutettu. Hän toimii tällä hetkellä Vihreän liiton varapuheenjohtajana. Anni asuu Alppilassa, kuuluu kirjallisuuspiiriin ja pitää Marcel Proustista

LISÄTIETOJA:

www.annisinnemaki.net ja
www.anni2005.net

ELINA MOISIO

Kuka: Elina Moisio, VTM, tutkijana Työeläkelaitoksella, 29 v.

Mistä: Helsingistä
Ehdolla Vihreän liiton puoluesihteeriksi, koska haluan vihreiden voittavan seuraavat eduskuntavaalit koko maassa ja haluan työskennellä sen eteen.

Elina Moisio on Helsingin kaupunginvaltuutettu ja kaupunginhallituksen varajäsen sekä valtuustoryhmän varapuheenjohtaja. Hän on kotoisin Etelä-Pohjanmaalta. Elina harrastaa maailman parantamista ja ystäviä.

LISÄTIETOJA:

www.elinamoisio.net